

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 554

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 noiembrie 1999

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		Decizia nr. 138 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală....	10-11
Decizia nr. 119 din 23 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal.....	1-3	Decizia nr. 153 din 12 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii	12-13
Decizia nr. 126 din 28 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	3-5	Decizia nr. 154 din 12 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998.....	14-15
Decizia nr. 127 din 28 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	5-7		
Decizia nr. 128 din 28 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	8-10	★ Rectificare.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 119

din 23 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

de Adrian Baran în Dosarul nr. 3.323/1998 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal răspunde avocat Adriana Moțatu pentru Adrian Baran. Lipsește Ion Panait, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, apărătorul autorului excepției arată că acesta este un tânăr de 25 de ani, aflat la primul conflict cu legea penală. Apreciază, sub aspectul modalității de executare a pedepsei, că instanța, deși suverană, este îngădită de dispozițiile alin. 3 al art. 81 din Codul penal, introduse prin Legea nr. 140/1996, care modifică structura textului de lege criticat prin adăugarea unei noi condiții referitoare la „pedepsibilitate“, *in abstracto*.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, ridicată

Deoarece aplicarea pedepsei se stabilește de instanța de judecată, iar nu de lege, consideră, pe de o parte, că scopul legii penale poate fi atins, în speță, fără privarea de libertate a inculpatului și, pe de altă parte, că art. 81 alin. 3 din Codul penal încalcă, îndeosebi, dispozițiile constituționale ale art. 49 alin. (1) și (2) și ale art. 123 alin. (1) și (2). În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ridicate, deoarece consideră că motivele invocate nu sunt pertinente în cauză, modificarea legislativă a Codului penal excedând competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 ianuarie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.323/1998, Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, ridicată de Adrian Baran prin apărătorul său.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 22 alin. (2), ale art. 23 alin. (1) și (9), ale art. 49 alin. (1) și (2), precum și ale art. 123 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece constituie o îngrădire a exercițiului unor drepturi sau libertăți, restrângerea nefiind proporțională cu situația care a determinat-o. De asemenea, se consideră că autorul excepției a fost supus unei pedepse degradante, nejustificându-se privarea sa de libertate.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, dar consideră că dispozițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal trebuie corelate cu modificările limitelor pedepselor stabilite prin Legea nr. 140/1996.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că, „deși nu există nici un temei care să justifice concluzia că dispozițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal contravin Constituției, [...] limitarea ariei de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul infracțiunilor intenționate, numai la acelea pentru care legea prevede pedeapsa închisorii până la 12 ani, este necesar să fie reevaluată față de pedepsele majorate prin Legea nr. 140/1996“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția ridicată.

Excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal, care au următoarea redactare: „*Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură*“.

Examinând excepția, Curtea constată că acest text de lege a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea a pronunțat Decizia nr. 25 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, reținând că, deși prin textul de lege criticat legiuitorul a restrâns aplicarea măsurii de individualizare a pedepsei, acesta nu contravine prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), ale art. 16 alin. (1) și ale art. 49. Prin excluderea măsurii suspendării condiționate a executării pedepsei în condițiile art. 81 alin. 3 din Codul penal s-a urmărit instituirea unui tratament penal mai sever pentru acele categorii de infracțiuni apreciate de legiuitor ca fapte cu un grad de pericol ridicat. Textele constituționale invocate în susținerea excepției vizează recunoașterea în favoarea cetățenilor a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor, ceea ce justifică nu numai admisibilitatea aplicării unui regim juridic diferit, dar chiar necesitatea lui. Cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți s-a constatat că suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă un drept al persoanei, ci doar o măsură de individualizare a executării pedepsei, astfel că dispozițiile legale criticate nu contravin art. 49 din Constituție. De asemenea, s-a mai arătat că nu poate fi reținut nici argumentul că între fapta săvârșită și pedeapsa aplicată trebuie să existe un raport just, deoarece proporționalitatea, așa cum este consfințită de alin. (2) al art. 49 din Constituție, privește restrângerea care are ca obiect exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești, iar nu restrângerea aplicării măsurii de suspendare condiționată a executării pedepsei, impusă de necesitatea realizării unei politici represive mai ferme.

Aceste considerente își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 22 alin. (2), potrivit căroră „*Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant*“, ale art. 23 alin. (1) și (9), care consfințesc inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei și faptul că pedepsele sunt stabilite și aplicate numai „*în condițiile și în temeiul legii*“, precum și ale art. 123 privind înfăptuirea justiției, se constată că aceste critici nu sunt concludente în soluționarea acestei excepții, astfel că nu pot fi primite.

În sfârșit, în legătură cu opinia instanței de judecată, legată de „insuficiența“ legii, în sensul că limita de 12 ani până la care poate fi acordată suspendarea condiționată a executării pedepsei este necesar să fie reevaluată față de limitele speciale ale pedepsei închisorii prevăzute de Legea nr. 140/1996, Curtea constată că, deși reală, aceasta nu este totuși o problemă de control de constituționalitate a legii, ci este o problemă ce aparține domeniului politicii penale, care intră în competența exclusivă a legiuitorului, singurul îndreptățit să modifice și să completeze dispozițiile legale în vigoare, în temeiul art. 58 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, ridicată de Adrian Baran în Dosarul nr. 3.323/1998 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 28 septembrie 1999

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e)
din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Ștefan Micu în Dosarul nr. 1.807/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Procurorul, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând decizii anterioare ale Curții, pronunțate asupra aceleiași excepții, prin care, în esență, s-a reținut că dispozițiile referitoare la conferirea titlurilor prin brevet nu sunt prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție, care reglementează doar atribuțiile fundamentale ale Președintelui României de a conferi decorații și titluri de onoare. Legea nr. 42/1990, republicată, care este, în cazul în speță, legea-cadru, prevede că Președintele României conferă titlurile de onoare pentru participării la Revoluția din decembrie 1989. Președintele României este autoritatea publică, prevăzută de Constituție, chemată să confere titluri de onoare, de natură să creeze pentru beneficiar drepturi, iar nu Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei menire este aceea de a propune numai acordarea titlurilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.807/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Ștefan Micu. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile Comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru

cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că la art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază.”

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și, de aceea, teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:*

a) conferă decorații și titluri de onoare.”

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale criticate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990, și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet*”.

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată și completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Ștefan Micu în Dosarul nr. 1.807/1999 al Judecătoriei Buzău.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 1999.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 127

din 28 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

ridicată de Corneliu Sin în Dosarul nr. 1.808/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Procurorul, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând decizii anterioare ale Curții, pronunțate asupra aceleiași excepții, prin care, în esență, s-a reținut că dispozițiile referitoare la conferirea titlurilor prin brevet nu sunt prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție, care reglementează doar atribuțiile fundamentale ale Președintelui României de a conferi

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție

decorații și titluri de onoare. Legea nr. 42/1990, republicată, care este, în cazul în speță, legea-cadru, prevede că Președintele României conferă titlurile de onoare pentru participanții la Revoluția din decembrie 1989. Președintele României este autoritatea publică, prevăzută de Constituție, chemată să confere titluri de onoare, de natură să creeze pentru beneficiar drepturi, iar nu Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei menire este aceea de a propune numai acordarea titlurilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.808/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Corneliu Sin. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile Comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale“.

Exprimându-și opinia, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din*

Decembrie 1989 s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate în cadrul funcției de bază*“.

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție“. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:*

a) conferă decorații și titluri de onoare“.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale criticate trebuie făcută

prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și a completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea

nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet*”.

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată și completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Corneliu Sin în Dosarul nr. 1.808/1999 al Judecătorei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 1999.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 28 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Nicolae Moraru în Dosarul nr. 1.797/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Procurorul, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând decizii anterioare ale Curții, pronunțate asupra aceleiași excepții, prin care, în esență, s-a reținut că dispozițiile referitoare la conferirea titlurilor prin brevet nu sunt prevăzute la art. 94 lit. a) din Constituție, care reglementează doar atribuțiile fundamentale ale Președintelui României de a conferi decorații și titluri de onoare. Legea nr. 42/1990, republicată, care este, în cazul în speță, legea-cadru, prevede că Președintele României conferă titlurile de onoare pentru participării la Revoluția din decembrie 1989. Președintele României este autoritatea publică, prevăzută de Constituție, chemată să confere titluri de onoare, de natură să creeze pentru beneficiar drepturi, iar nu Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei menire este aceea de a propune numai acordarea titlurilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.797/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Nicolae Moraru. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de la plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din

decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale“.

Exprimându-și opinia, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției, acesta fiind un titlu de onoare, în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea lui fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute de art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea

executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate în cadrul funcției de bază”.

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de la plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale criticate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare, în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și după criteriile stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990, și care prevede la alineatul ultim: „Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet”.

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată și completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se află și scutirea de la plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de la plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de la plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Nicolae Moraru în Dosarul nr. 1.797/1999 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 1999.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138
din 5 octombrie 1999

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1
din Codul de procedură penală**

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Arpad Alexandru Darnai în Dosarul nr. 183/1999 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1999 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 183/1999, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Arpad Alexandru Darnai.

În motivarea excepției s-a susținut că dispozițiile art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 48 alin. (3) din Constituție și ale art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea

nr. 30/1994, deoarece limitează la două situații posibilitatea acordării de despăgubiri victimelor unor erori judiciare, și anume când persoana condamnată nu a săvârșit fapta imputată sau aceasta nu există. Se arată că art. 48 alin. (3) din Constituție, în concordanță cu reglementările art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituie răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin orice eroare judiciară săvârșită în procesele penale. Potrivit actualei reglementări, răspunderea statului pentru erorile judiciare se limitează numai la situațiile prevăzute la art. 10 lit. a) și la art. 10 lit. c) din Codul de procedură penală și nu are în vedere și prevederile art. 10 lit. b) din Codul de procedură penală.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, dispozițiile art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală fiind în conformitate cu Constituția.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală este în concordanță cu dispozițiile art. 48 alin. (3) din Constituție doar în măsura în care sfera sa de aplicabilitate nu este restrânsă la situațiile pe care textul le prevede expres. Cu alte cuvinte, textul constituțional urmează a se aplica direct situațiilor în care se solicită despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite în procesele penale, fără restricțiile prevăzute de art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală. În sensul celor arătate este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 18 mai 1998.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală este întemeiată numai în măsura în care se interpretează că sunt limitate cazurile în care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale. Este invocată, de asemenea, Decizia nr. 45/1998, prin care Curtea Constituțională a statuat asupra constituționalității prevederilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală, ce formează obiectul criticii de neconstituționalitate, prevede: *„Orice persoană care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite, dacă în urma rejudicării cauzei s-a stabilit prin hotărâre definitivă că nu a săvârșit fapta imputată ori că acea faptă nu există.”*

Această dispoziție legală a mai fost supusă controlului Curții Constituționale, care prin Decizia nr. 45 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 18 mai 1998, a admis excepția de neconstituționalitate, constatând că dispozițiile art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale numai în măsura în care nu limitează la ipotezele prevăzute de text cazurile în care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale, potrivit art. 48 alin. (3) din Constituție.

Prin decizia menționată s-a statuat că principiul responsabilității statului față de persoanele care au suferit din cauza unei erori judiciare săvârșite în procesele penale, reglementat de art. 48 alin. (3) din Constituție, trebuie aplicat tuturor victimelor unor asemenea erori. Circumstanțierea,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Arpad Alexandru Darnai în Dosarul nr. 183/1999 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

„potrivit legii“, nu privește posibilitatea legiuitorului de a restrânge răspunderea statului doar la unele erori judiciare, ci stabilirea modalităților și condițiilor în care angajarea acestei răspunderi urmează a se face pentru plata despăgubirilor cuvenite. Cu alte cuvinte, potrivit normei constituționale menționate, organul legislativ nu ar putea stabili ca anumite erori judiciare, neimputabile victimei, să fie suportate de aceasta.

De asemenea, s-a reținut că dispozițiile art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală, care instituie două cauze care antrenează răspunderea statului pentru erorile judiciare săvârșite în procesele penale, exclud angajarea răspunderii statului pentru oricare altă eroare judiciară ce nu ar fi imputabilă victimei, limitare care este neconstituțională, întrucât art. 48 alin. (3) din Constituție instituie numai competența legiuitorului de a reglementa despăgubirea și nu de a alege erorile judiciare pentru care statul trebuie să răspundă.

Soluția constituțională este în concordanță cu reglementările prevăzute în art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, potrivit căroră, în cazul anulării unor condamnări definitive, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii ori practicii în vigoare în statul respectiv, cu excepția cazului în care se dovedește că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut îi este imputabilă.

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României și au putere numai pentru viitor. Aceasta înseamnă că textul de lege a cărui neconstituționalitate a fost constatată de Curtea Constituțională nu va mai putea fi aplicat. Drept urmare, conform art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, prevederile legale a căror neconstituționalitate a fost stabilită printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153

din 12 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Siretul” — S.A. din Bucecea în Dosarul nr. 2.500/1999 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal răspunde Doina Zmău. Lipsește Societatea Comercială „Siretul” — S.A. din Bucecea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, Doina Zmău susține că schimbarea locului său de muncă și, implicit, a felului muncii sunt ilegale, deoarece contractul individual de muncă a fost modificat unilateral, încălcându-se astfel dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ridicate, considerând că nu se justifică schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 86 din 4 septembrie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Botoșani, prin Încheierea din 24 mai 1999, pronunțată în Dosarul nr. 2.500/1999, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Siretul” — S.A. din Bucecea, județul Botoșani, într-o cauză ce are ca obiect contestația formulată de Doina Zmău împotriva deciziei de modificare unilaterală a contractului individual de muncă, emisă de autoarea excepției.

În motivarea excepției se susține că art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii „este abrogat implicit, deoarece face vorbire de persoane încadrate în unitățile socialiste“. Întrucât „asemenea unități nu mai există, ele fiind transformate potrivit Legii nr. 15/1990 în societăți comerciale și regii autonome..., nici persoanelor încadrate la unitățile nou-înființate nu li se mai aplică prevederile care erau valabile

pentru unitățile de tip socialist“. Deoarece nici Constituția și nici legislația de după 1989 nu se mai referă la organizații socialiste, „iar art. 134 din Constituție stabilește că economia României este o economie de piață, dispozițiile legale criticate sunt abrogate prin efectul prevederilor constituționale ale art. 150 alin. (1)“. În acest sens se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 82 din 29 aprilie 1997, prin care s-a reținut abrogarea dispozițiilor art. 13 alin. 3 din Legea nr. 1/1970, în măsura în care se referă la societățile comerciale.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază excepția ridicată ca nefondată, deoarece textul de lege își menține valabilitatea. Și aceasta, chiar dacă expresia „unitățile socialiste“ este o expresie perimată, fiindcă face „referire la aceeași persoană juridică“, existentă în continuare.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii „nu contravin prevederilor art. 38 din Constituție, care reglementează dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, și nici altor dispoziții constituționale“. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 86 din 4 septembrie 1996, prin care s-a decis că dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul muncii sunt constituționale. În continuare se menționează că, potrivit art. 183 alin. (1) din Codul muncii, prevederile acestuia se aplică și „raporturilor de muncă stabilite de persoane juridice, altele decât unitățile socialiste“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, art. 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate vizează art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, conform căruia „*Persoana încadrată într-o unitate socialistă are următoarele drepturi principale:* [...]”

c) să i se asigure stabilitatea în muncă, contractul de muncă neputând să înceteze sau să fie modificat decât în cazurile prevăzute de lege“.

Deși autoarea excepției nu precizează norma constituțională încălcată, în motivarea excepției se referă totuși la art. 134 din Constituție, potrivit căruia „*Economia României este economie de piață*“, și la art. 150 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*“.

Examinând cauza, Curtea constată că primul argument de neconstituționalitate nu poate fi reținut, deoarece protecția legală a raporturilor de muncă este necesară și valabilă și în condițiile economiei de piață. Dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii impun legalitatea oricărei măsuri de încetare sau de modificare a contractului individual de muncă, cerință pe deplin compatibilă cu principiile consacrate prin Constituția din 1991, îndeosebi cu cele referitoare la dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, consacrate în art. 38 alin. (1) și (2), potrivit cărora „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit [...]*“ și, respectiv, „*Salariații au dreptul la protecția socială a muncii [...]*“.

Examinând cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate, Curtea constată că, neputându-se reține vreo normă constituțională înfrântă de art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, nu se poate susține nici abrogarea acestui articol de lege prin efectul art. 150 alin. (1) din Constituție.

De altfel, dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat în Decizia Curții Constituționale nr. 86 din 4 septembrie 1996, rămasă definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1 din 7 ianuarie 1997. Prin această decizie s-a constatat constituționalitatea textului de lege criticat, reținându-se că, deși unitățile socialiste au dispărut ca subiecte ale raporturilor de muncă, totuși reglementarea dată acestor raporturi prin textele Codului muncii trebuie aplicată în continuare „raporturilor ce se stabilesc între salariații persoanelor juridice care au rezultat din transformarea fostelor unități socialiste, inclusiv după privatizarea acestora, potrivit legii“. De asemenea, s-a reținut că, „Independent însă dacă se admite sau nu o modificare tacită a terminologiei Codului muncii, textele acestuia se aplică — cu excepția cazurilor în care ar fi potrivnice prevederilor Constituției sau dispozițiilor cuprinse în legile ulterioare — în cazul tuturor raporturilor de muncă stabilite între agenții economici și salariații acestora“.

Aceste considerente își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi care să justifice reconsiderarea acestora.

În plus, Curtea constată că aceeași obligație este prevăzută și la art. 183 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că dispozițiile acestui cod se aplică și „raporturilor de muncă stabilite cu persoane juridice, altele decât unitățile socialiste“. Rezultă că reglementările Codului muncii continuă și în prezent să aibă caracterul de drept comun pentru orice raporturi juridice de muncă, indiferent cine este angajatorul. De aceea, art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii este în vigoare și corespunde pe deplin prevederilor constituționale ale art. 38, potrivit cărora dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, salariații având dreptul la protecția socială a muncii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Siretul“ — S.A. din Bucecea în Dosarul nr. 2.500/1999 al Judecătorei Botoșani.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 154

din 12 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, excepție ridicată de Gheorghe Barbu, Elena Trană, Dionisie Cioroianu, Ioana Andrei, Nicușor Mârșiu, Aura Bîțicu, Mihail Ștefan, Gheorghită Hristea, Liviu Simion, Virgil Olteanu, Costică Tanasie, Gheorghită Coadă, Simona Tanea, Alina Iancu, Jenel Necșuțu, Andrei Butaru, Nicolae Iliescu, Costică Retea și Gheorghe Inășel în Dosarul nr. 794/1999 al Judecătoriei Craiova.

La apelul nominal, pentru autorii excepției răspunde Nicolae Iliescu, care depune împuternicirea la dosar, iar Direcția Sanitară Veterinară Dolj este reprezentată de consilier juridic Florin Ionuț Stancu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea excepției ridicate, deoarece aplicarea retroactivă a unor dispoziții legale contravine Constituției.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 85 din 1 iunie 1999, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998. În ceea ce privește art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998, solicită respingerea excepției, întrucât nu se poate reține nici un motiv de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 794/1999, Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Barbu, Elena Trană, Dionisie Cioroianu, Ioana Andrei, Nicușor Mârșiu, Aura Bîțicu, Mihail Ștefan, Gheorghită Hristea, Liviu Simion, Virgil Olteanu, Costică Tanasie, Gheorghită Coadă, Simona Tanea, Alina Iancu, Jenel Necșuțu, Andrei Butaru, Nicolae Iliescu, Costică Retea și Gheorghe Inășel într-o cauză ce are ca obiect contestația formulată împotriva Deciziei nr. 64 din 30 iulie 1998, emisă de Direcția Sanitară Veterinară Dolj.

În motivarea excepției se susține că art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, dispunând ca pentru salariații instituțiilor bugetare coeficienții de multiplicare (ierarhizare) să fie utilizați de la data aplicării Legii nr. 154/1998, iar nu de la data publicării acesteia, contravine principiului neretroactivității legilor, înscris în art. 15 alin. (2) din Constituție. Același principiu constituțional este încălcat și de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998, prin care s-au modificat, cu aplicabilitate și pentru trecut, coeficienții de multiplicare.

Instanța de judecată apreciază „admisibile excepțiile de neconstituționalitate ridicate”, întrucât ele se referă la dispozițiile legale din categoria celor prevăzute în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția ridicată este neîntemeiată, art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 neînfrângând principiul neretroactivității legilor conținut de art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece „Coeficienții de multiplicare (ierarhizare), stabiliți prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 [...], fiind elemente ale sistemului de salarizare instituit prin Legea nr. 154/1998 [...], utilizarea lor este legată de data aplicării acestei legi”. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 „nu stabilește altceva decât valoarea concretă a coeficienților, determinată de

rectificarea bugetului de stat pe anul 1998". Pentru aceleași motive, se arată în continuare, nici art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 nu contravine principiului neretroactivității legilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Examinând dispozițiile art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, potrivit căroră „Coeficienții de multiplicare (ierarhizare) prevăzuți la alin. (2) se utilizează de la data aplicării prevederilor Legii nr. 154/1998”, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat în Decizia nr. 85 din 1 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 15 iulie 1999, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate. Pentru a pronunța această

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, excepție ridicată de Gheorghe Barbu, Elena Trană, Dionisie Cioroianu, Ioana Andrei, Nicușor Mârșiu, Aura Bîțicu, Mihail Ștefan, Gheorghită Hristea, Liviu Simion, Virgil Olteanu, Costică Tanasie, Gheorghită Coadă, Simona Tanea, Alina Iancu, Jenel Necșuțu, Andrei Butaru, Nicolae Iliescu, Costică Retea și Gheorghe Inășel în Dosarul nr. 794/1999 al Judecătoriei Craiova.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, excepție ridicată în același dosar de către aceiași autori.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

RECTIFICARE

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 964/1998 pentru aprobarea clasificăției și a duratelor normale de funcționare a mijloacelor fixe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 30 decembrie 1998, se face următoarea rectificare:

— la pagina 5, Grupa 1 „Construcții”, subgrupa 1.3 „Construcții pentru transporturi, poștă și telecomunicații”, la codul de clasificare 1.3.8 „Piste pentru aeroporturi și platforme de staționare pentru avioane și autovehicule. Construcții aeropurtate”, în loc de *aeropurtate* se va citi *aeroportuare*.

R.A.M.O. în pas cu timpul

REGIA AUTONOMĂ MONITORUL OFICIAL
Telefon: 402.21.53 Fax: 312.09.01
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro
Internet: www.monitoruloficial.ro

NOUȚATE

Abonamentele la Monitorul Oficial al României pe **suport neconvențional** sau la distanță vă oferă în totalitate actele publicate în Partea I, Partea I numere bis și Partea a II-a ale publicației oficiale a statului.

OPERATIVITATE

Transmiterea monitorizărilor oficiale se face **electronic**, la câteva ore de la apariție. Informațiile transmise sunt protejate și se asigură **fidelitate completă**. Fișierele cu informația legislativă sunt de tip PDF și se citesc cu Acrobat Reader.

ACCESIBILITATE

Prețul unui abonament anual la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I numere bis**, este de **140 USD** pentru un echipament de tip server sau monopost. În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **6 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de cinci stații de lucru.

Prețul unui abonament anual la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a**, care cuprinde stenogramele sedințelor parlamentare, este de **135 USD**.

Un abonament se poate încheia pe orice perioadă de timp din cadrul anului calendaristic.

DIVERSITATE

Prin aceleași mijloace multimedia R.A.M.O. oferă:

- colecțiile de legi din anii 1990 și 1991, revizuite și adăugite, 1993, vol. 2 și vol. 4, 1994, vol. 2, vol. 3 și colecțiile de hotărâri din anul 1994, vol. 1, vol. 2A-2B, vol. 3A-3B (270 USD)
- monitorizările oficiale Partea I, sau Partea a II-a, din perioada 1 octombrie 1994–31 decembrie 1998 (246 USD)
- monitorizările oficiale aferente oricărui an din perioada 1995–1998 (62 USD)
- lucrarea editată de R.A.M.O. „Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, 22 decembrie 1989 – 31 ianuarie 1999” (43 USD)
- selecții de monitorizări oficiale, Partea I sau Partea a II-a (0,02 USD/pag.)
- selecții din monitorizările oficiale, Partea I, ale diferitelor acte legislative (0,04 USD/pag.)
- legislație în limbi străine, editată de R.A.M.O. (a se vedea colecția trilingvă).

Plata se face în lei, la cursul de schimb din ziua efectuării plății. Prețurile includ T.V.A.

LEGISLAȚIE TEMATICĂ pe suport electronic

• Legislație privind jocurile de noroc	2,32 USD
• Legislație în domeniul asistenței medicale.....	7,76 USD
• Legislație privind normele de medicina muncii.....	3,48 USD
• Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate.....	3,72 USD
• Legislația viei și vinului	4,28 USD
• Reglementări privind circulația pe drumurile publice.....	2,32 USD
• Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului	9,08 USD
• Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice.....	0,7 USD
• Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,36 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

- Lege privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune*
- Ordinea publică, apărarea și siguranța națională
- Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție
- Contractul de management. Selecționarea și numirea managerilor*
- Reglementări privind regimul investițiilor străine*
- Legea învâlmântului*
- Lege privind valorile mobiliare și bursele de valori*
- Legea protecției mediului
- Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului
- Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale
- Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ
- Legea fondului funciar. Legea cadastrului și a publicității imobiliare*
- Alegeri parlamentare și prezidențiale. Partide politice
- Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe
- Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*
- Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare
- Legea apelor
- Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social
- Legea privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare
- Amenajarea teritoriului național
- Societăți comerciale. Registrul comerțului
- Legislație bancară
- Avocatul Poporului
- Dezvoltarea regională în România
- Proprietatea publică și concesionile
- Prevenirea și sancționarea spălării banilor

Preț în dolari/versiune

română	franceză	engleză	germană	rusă
1,2	2,48	2,56		
1,96	4,4	4,32		
1,8	4	4,08		
1,6	3,6	3,6		
2,44	5,28	5,2		
2,36	5,36	4,64	5,44	
2,08	4,64	4,48		
1,72	3,76	3,6		
3,08	6,4	6,64		
3,16	7,52	7,44		
1,8	3,76	3,76		
2,36	5,2	4,96		
3,04	6,72	6,56		
2,08	4,4	4,24		
1,44	3,04	2,96		
1,08	2,48	2,4		
2,36	5,44	5,12		
0,28		0,56		
1,12		2,48		2,48
0,52	1,04	1,04		
3,6	7,84	7,68		
2,88	6,24	6,16		
1,36	2,8	2,88		
0,32	0,8	0,72		
0,96	2,08	2,08		
0,4	0,8	0,8		

* Broșura cuprinde și acte normative neactualizate, acestea fiind modificate sau abrogate după data tipării. Actualizarea lor se va face într-o ediție viitoare.

Dacă oferta noastră prezintă interes, așteptăm comenzi ferme prin fax: 312.09.01/312.47.03 sau E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro